

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434571
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6120434571.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: B. N., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX G., právne zastúpený JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, advokátkou, so sídlom Nám. sv. Egídia 41/95, 058 01 Poprad, IČO: 50 672 720, o zaplatenie sumy 21.068,73 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 21Csp/9/2021-137 zo dňa 1.12.2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu zamietol. Žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 21.068,73 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 26.4.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Prvoinštančný súd zistil, že dňa 14.12.2016 požiadal žalovaný o Flexipôžičku, ktorá bola právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., schválená a bola uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička pod reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 22.570 eur, ktorý mal splatiť v 95-tich splátkach po 309,96 eur po zaplatení poplatku za poskytnutie úveru vo výške 451,40 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach.

Dňa 10.1.2018 vystavil právny predchodca žalobcu tretiu upomienku - pokus o zmier, v ktorej oznámil žalovanému, že dlžná pohľadávka predstavuje sumu 1.029,94 eur a bol vyzvaný na jej okamžité zaplatenie a v prípade, že pohľadávka zaplatená nebude, bol upozornený na právo banky odstúpiť od zmluvy o úvere. Podľa tvrdenia žalobcu doklad o doručení tejto listiny žalovanému predstavuje poštový podací hárok, ktorý mal vľavo dole obsahovať dátum, kedy bola zásielka zaslaná žalovanému na prepravu, a to dňa 10.1.2018, čo ale malo vyplývať priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde má byť dátum uvedený. Prvoinštančný súd mal za to, že tento dátum na poštovom podacom hárku nie je uvedený a že žalobca nepreukázal doručenie výzvy pred zosplatnením úveru minimálne do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca nepreukázal, že žalovaný bol vyzvaný a výzva že bola podaná na poštovú prepravu tak, ako to tvrdil žalobca.

Listom zo dňa 29.3.2018 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, vrátane príslušenstva so zostatkom 22.153,18 eur. List bol žalovanému doručený dňa 18.4.2018, ktorý žalovaný prevzal do vlastných rúk a prevzatie podpísal.

Žalobca ďalším listom zo dňa 6.3.2020 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Pohľadávka podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky bola postúpená žalobcovi vychádzajúc z úverovej zmluvy č. 6181809921 na istinu 21.068,73 eur s prísl.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ďalej podľa § 52 ods. 1 - 4 OZ, podľa § 53 ods. 9 OZ, podľa § 565, § 524 ods. 1, 2 a § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Prvoinštančný súd aplikoval aj ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a ďalej ust. § 215 ods. 1 CSP a § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

Prvoinštančný súd sa primárne zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou strán sporu. Zistil, že ide o hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjekt, žalobcovi ním uplatňované právo, nárok, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie predstavuje nedostatok hmotného práva na uplatňovanie nároku.

Žalobca aktívnu legitímáciu odvíjal od rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020. Postúpenie pohľadávky mal oznámiť žalovanému pôvodný veriteľ listom zo dňa 6.3.2020 s tým, že úver bol zo spoločnosti VÚB, a.s. postúpený na súčasného žalobcu, teda na nebankový subjekt.

Prvoinštančný súd ex offo skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a vyzval ho na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a predloženia výzvy v súlade s týmto zákonom. Žalobca predložil súdu vyhlásenie o predčasnej splatnosti zostatku úveru a výzvu - tretiu upomienku pokus o zmier zo dňa 10.1.2018. Iná výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách predložená ani tvrdená nebola. Uvedená výzva zo dňa 10.1.2018 (tretia upomienka), ani oznámenie o predčasnej splatnosti úveru nenahrádzajú výzvu vyplývajúcu z § 92 ods. 8 zákona o bankách, preto, keďže tieto výzvy smerovali k vyvolaniu iných účinkov ako vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, neboli spôsobilé vyvolať zosplatnenie a právo na postúpenie takto zosplatneného dluhu žalobcovi. Prvoinštančný súd posúdil postúpenie pohľadávky za neplatné podľa § 39 OZ. Keďže žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP a priznal úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť mu 21.068,73 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % z tejto sumy od 26.4.2018 do zaplatenia a prizná mu náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Prvoinštančný súd vo veci rozhodol v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania. Prvoinštančný súd zamietol žalobu v dôsledku nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Takéto rozhodnutie nie je správne. Za účelom preukázania aktívnej legitímácie žalobca predložil zmluvu o postúpení pohľadávok s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Zároveň predložili dôkaz o splnení notifikačnej povinnosti právnym predchodcom, a to oznámenie o postúpení zo dňa 6.3.2020, ktorým právny predchodca oznámil žalovanému postúpenie žalovanej pohľadávky. Oznámenie bolo žalovanému riadne zaslané do jeho dispozičnej sféry, čo žalobca preukazoval predloženým podacím hárkom. Preukázali teda aktívnu hmotnoprávnu legitímáciu v tomto spore.

Spolu so žalobou súdu doručili nielen tretiu upomienku zo dňa 10.1.2018 ako výzvu na úhradu omeškanej splátky, ale spolu s ňou aj podací hárok preukazujúci doručovanie tejto listiny žalovanému. Z podacieho hárka je zrejmé, že tretia upomienka bola daná na poštovú prepravu dňa 10.1.2018, čo vyplýva z dátumu na ľavej bočnej strane hárku. Tieto listiny, a taktiež výzva právneho predchodcu žalobcu na predčasné splatenie s doručkovou obálkou, sú súčasťou súdneho spisu od doručenia žaloby.

Žalobca poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR pre posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok, kde pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámi až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky.

Žalobca ďalej poukázal na ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, kde vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkoviu svoju pohľadávku za podmienky, že a) klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Vzhľadom na to, že v konaní preukázali splnenie oboch uvedených podmienok, je nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne.

Preto žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil v súlade s petítom tohto odvolania. Uplatnili si trovy konania.

4. K odvolaniu sa žalovaný písomne nevyjadril.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne. Prvoinštančný súd vydal rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia poukazuje a len pre zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia, vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu, navyiac k veci udáva:

6. Z predmetu tohto konania vyplýva, že právny predchodca žalobcu bola banka, a to VÚB, a.s., Bratislava, ktorá so žalovaným mala uzatvorenú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Išlo preto o bankový spotrebiteľský úver, kde na jednej strane podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka vystupoval dodávateľ - žalobca a na druhej strane spotrebiteľ - žalovaný. Na to, aby takáto banková pohľadávka mohla byť platne postúpená na žalobcu, je potrebné, aby boli splnené predpoklady vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona o bankách, kde sa špeciálne ustanovujú podmienky aj s poukazom na zabezpečenie bankového tajomstva pri postupovaní takejto pohľadávky na iné (nebankové) subjekty. Na posúdenie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky správne bolo potrebné vyhodnotiť, či k postúpeniu pohľadávky došlo platne a či boli dodržané všetky zákonom predpokladané náležitosti, ktoré v konečnom dôsledku mali ten následok, že žalobca, spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. nadobudla na základe hmotnoprávnych úkonov túto bankovú pohľadávku a stala sa jej vlastníkom a môže si uplatňovať všetky práva vyplývajúce z pôvodného záväzkového vzťahu, ktorý mal bankový charakter. Uvedené okolnosti v súdnom spore sa prejavujú v aktívnej vecnej legitímácii žalobcu. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie spôsobuje, že žalobcovi nevznikli práva, ktoré si uplatňuje.

Na to, aby bolo možné rozhodnúť a priznať žalobcovi uplatňované právo z bankovej pohľadávky, musí mať také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi priamo vyplýva nárok na uplatňovanie získaného práva. Súd musí v každom štádiu konania skúmať prvorado, či strana sporu je alebo nie je aktívne vecne legitimovaná, teda či má právo vyplývajúce z takto postúpenej pohľadávky, či je pasívne vecne legitimovaná a vznikajú jej povinnosti z práv vyplývajúcich z bankovej pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, na ktorý poukázal aj prvoinštančný súd, môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nedodržanie zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona, čo má za následok neplatnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Na absolútnu neplatnosť postúpenia súd musí prihliadnuť aj bez námietky z úradnej povinnosti, pretože k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, je neplatná cessia ex tunc a jej neplatnosť sa nedá žiadnym spôsobom zhojiť.

Ako už bolo uvedené, predpokladom na riadne postúpenie pohľadávky je, aby pohľadávka bola splatná. Banková pohľadávka sa stane splatnou v prípade, pokiaľ náležitým spôsobom bude preukázaná aplikácia ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je prvým predpokladom riadneho zosplatnenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy. Upozornenie dodávateľa pre spotrebiteľa musí, okrem náležitostí jednoznačného platného právneho úkonu, byť aj doručené do dispozičnej sféry spotrebiteľa.

V prejednávanej veci žalobca síce preukázal vyhotovenie hmotnoprávneho úkonu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, za ktoré považoval tretiu upomienku zo dňa 10.1.2018, avšak doručenie do dispozičnej sféry žalovaného preukázané žalobcom nebolo. Nepostačuje len preukázanie podania tejto hmotnoprávnej listiny na poštovú prepravu.

Vzhľadom na to, že ide o hmotnoprávny úkon, ktorým sa v spotrebiteľských veciach preukazuje splnenie prvej podmienky pred aplikáciou ust. § 565 Občianskeho zákonníka o zosplatnení dlhu, je požiadavka, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú, aby sa adresát, teda žalovaný mal objektívnu možnosť s touto listinou oboznámiť. Takáto situácia nastane v prípade, pokiaľ sa zásielka doručí žalovanému a tento ju prevezme, ale aj vtedy, pokiaľ žalovaný bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle veriteľa v ňom vyjadrenej, to znamená, akonáhle sa dostane prejav tejto vôle do sféry dispozície žalovaného. To, že takýto hmotnoprávny úkon bol podaný na poštovú prepravu

neznamená, že sa dostal do sféry dispozície žalovaného, že bolo možné, aby sa žalovaný s takýmto úkonom oboznámil. Chýba doklad o doručovaní tejto listiny žalovanému. Tento prejav je podstatný pre naplnenie podmienok splatnosti úveru a tým, že doručenie oznámenia o splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré bolo doručené k rukám žalovaného. Preto pre účely posúdenia platného postúpenia pohľadávky absentuje splnenie prvého predpokladu, ktorý ustanovuje § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to splatná pohľadávka.

Žalobca v priebehu konania nepreukázal, že by bola žalovanému doručená aj písomná výzva banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žiadny právny úkon z predchádzajúceho procesu zosplatňovania pohľadávky nenahradí hmotnoprávny úkon vyplývajúci priamo zo zákona o bankách podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, kde sa vyžaduje, aby banka pred zamýšľaným postúpením zosplatnenej pohľadávky upozornila svojho klienta, teda žalovaného, že má v úmysle takúto pohľadávku postúpiť. Preto chýba aj ďalší predpoklad riadneho postúpenia pohľadávky na žalobcu.

Prvoinštančný súd okolnosti prípadu riadnym spôsobom vyhodnotil a správne vec aj právne posúdil, a preto odvolací súd považuje odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny a správny aj čo do dôvodov potvrdil.

7. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnou stranou sporu bol žalovaný a žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovanému z obsahu spisu žiadne trovy nevznikli, k odvolaniu žalobcu nepodal písomné vyjadrenie, preto v záujme hospodárnosti konania aplikujúc čl. 17 Základných princípov CSP žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi odvolací súd nepriznal.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.